

راه حل ما برای مشکل شما

و آن‌ها را تا می‌توانید در همان خانه مشغول و شاد نگه دارید.
۶- وسایل و اسباب بازی‌های فرزندان را در جایی مناسب و مستقل قرار دهید تا به این وسیله زمینه بی‌نظمی‌های او را از بین ببرید.

مادری هستم دارای سه فرزند، یک دختر ۱۷ ساله و دو پسر ۱۵ و ۱۱ ساله. گاهی من و همسر من با دو فرزند بزرگ‌ترمان که در سنین نوجوانی هستند، مشکل پیدا می‌کنیم. محیط زندگی ما آرام و سالم است و خوشبختانه هیچ‌گونه تنش‌هایی در آن مشاهده نمی‌شود، ولی با این همه نمی‌دانیم راه چاره چیست و چگونه باید با آن‌ها مواجه شویم تا دنیای متفاوت ما و آن‌ها از هم دور نشود و به یکدیگر نزدیک شویم. پیشاپیش از پاسخ شما سپاسگزاریم.

باید در ابتدا این نکته را متذکر شویم که در سنین بلوغ؛ غالباً ارتباط نوجوانان و جوانان با اطرافیان کاهش می‌یابد و به ویژه اسرار خود را کمتر با اطرافیان در میان می‌گذارند. طبیعی است که نباید درصدد تغییر اساسی آن برآمد. در این جابه‌نگاتی در زمینه برقراری ارتباط با نوجوانان اشاره می‌کنیم.

کلیدهای ارتباط (با تأکید بر ارتباط کلامی)

- ۱- پل ارتباطی اطرافیان و نوجوانان بر پایه فرایند اعتمادسازی شکل می‌گیرد و از مهم‌ترین سازوکارهای اعتمادسازی، التزام علم و عمل است.
- ۲- اگر محور گفت‌وگو با جوان حل مشکل مربوط به اوست، پیش‌نهاد می‌شود فقط درباره یک موضوع گفت‌وگو کنید، زیرا طرح چند مسئله به طور هم‌زمان، نه تنها اعتماد به نفس او را تضعیف می‌کند، بلکه جمع‌بندی و هدایت بحث نیز دشوار به نظر می‌رسد.
- ۳- در جریان گفت‌وگو با جوان، باید تلاش کرد تا کاملاً موضع فکری، دغدغه‌ها، درد، رنج‌ها، و نیز خوشحالی‌ها و عوامل شادابی و سرور او را درک کرد. این امر به تداوم و تعالی گفت‌وگو یاری می‌رساند.
- ۴- هنگامی که جوان با دیگری سخن می‌گوید، باید هر کار

با تقدیم سلام و احترام خدمت مشاوران محترم مجله پیوند، دو فرزند پسر در سنین ۶ و ۳:۵ سال داریم. فرزند شش ساله‌ام پسری پر جنب و جوش و پر سرو صداست و از آن‌جا که در آپارتمان زندگی می‌کنیم، من و همسر من مرتباً ناچاریم به او امر و نهی کنیم. گاهی نیز به تنبیه بدنی متوسل می‌شویم که او نیز مقابله به مثل کرده، شروع به زدن می‌کند. مشکل دیگر او بی‌نظمی است و وسایل و اسباب بازی‌هایش را در جای خود قرار نمی‌دهد. خواهشمند است ما را در مورد نحوه رفتار با او راهنمایی فرمایید.

لمتقابلاً حضور شما عرض سلام و ادب داریم و در مورد مشکلاتی که مطرح کرده‌اید، توجهتان را به موارد ذیل جلب می‌کنیم:

- ۱- از این پس سعی کنید کم‌تر امر و نهی داشته باشید و در عوض به کارهای مثبت و خوب فرزندان بیش‌تر توجه کنید و آن‌ها را مورد تشویق قرار دهید تا احساس لیاقت و شایستگی او را به این روش تقویت کنید.
- ۲- بارها از تنبیه بدنی استفاده کرده و نتیجه‌ای جز عصبی شدن او نگرفته‌اید، پس این روش را کنار گذاشته، حد اکثر از روش کم کردن محبت یا به تعبیری تنبیه روانی استفاده کنید، البته به شرط آن که این نوع قهر کردن طولانی نباشد و با بازگشت فرزند به رفتار منطقی، فوراً با او آشتی کنید.
- ۳- به‌طور صریح و مستقیم به او بگویید چه انتظاراتی از او دارید تا او بتواند خود را با انتظارات منطقی شما تطبیق دهد.
- ۴- زندگی آپارتمان‌نشینی همه محدودیت‌هایی را که نوشته‌اید در اوست، ولی هرازگاهی دست فرزندانتان را بگیرید و آن‌ها را به فضای سبز پارک‌ها و بوستان‌ها ببرید تا انرژی فراوان خود را در محیطی آزاد، بزرگ و با نشاط تخلیه کنند و در مراجعت به منزل آرامش روحی لازم را داشته باشند.
- ۵- از بازی‌های فکری، نقاشی و کارهای دستی استفاده کنید

و می‌گویند ما زبان فارسی کم می‌دانیم و نمی‌توانیم فارسی صحبت کنیم. سؤال من این است که به نظر شما برای محصلین شهرستانی که ترکی نمی‌دانند چه فکری باید کرد؟ در ضمن فرزند انم می‌گویند که مردمان شهر و دانش‌آموزان، ما شهرستانی‌ها را مسخره می‌کنند و می‌گویند شما ترک نیستید.

□ با سلام و ارادت حضور شما خوانند ذکر می‌مجلسه پیوند. از اظهار لطف و محبت شما سپاسگزاریم و نکاتی را درباره مشکلاتی که بیان کردید، یاد آوری می‌کنیم.

۱- به لحاظ وجود خرده فرهنگ‌ها و بعضاً فرهنگ‌های متفاوت در کشور عزیزمان، شاهد گویش‌های متنوعی نیز هستیم که این امر حکایت از ضرورت اعمال تدابیری ظریف و دقیق در برخورد با آن‌ها دارد. ولیکن همان گونه که استحضار دارید، تنوع و تفاوت گویش‌ها، دلیلی برای برتری یا کهنتری برخی خرده فرهنگ‌ها بر پاره‌ای دیگر از آن‌ها نیست و به هیچ وجه مجوزی برای استهزا و تمسخر افرادی که به غیر آن گویش تکلم می‌کنند، تلقی نمی‌شود.

۲- یکی از تدابیر پیش‌نهادی برای مواجهه با این مسئله این است که فرزندان خود را به یادگیری گویش آذری تشویق و ترغیب کنید. این امر علاوه بر درک بهتر آموزش معلمان، به سازگاری اجتماعی و سازگاری گروهی آنان در کلاس و مدرسه یاری می‌کند. اگرچه معلمان و دبیران محترم در جاهایی که گویش خاصی همچون گویش آذری در آن‌ها رواج دارد، باید با رعایت بخشنامه‌ها و ضوابط اعلام شده توسط وزارت آموزش و پرورش تدریس کنند. با این حال، ما هم تذکر شما را به جا می‌دانیم و امیدواریم از طریق این مجله موضوع به اطلاع مسئولان ذی‌ربط برسد و اقدام لازم در این زمینه انجام شود. ولی تا انجام چنین برنامه‌ای اگر فرزندان با گویش آذری آشنا شوند، هم در پیشرفت تحصیلی و هم در ارتباطات اجتماعی آنان تأثیر مثبت و سازنده خواهد داشت.

۳- اذت تحصیلی در صورتی که با برنامه‌ریزی جبرانی و ترمیمی مواجه شود، قابل بر طرف شدن است، لذا به شما توصیه می‌کنیم که با به‌کارگیری برنامه‌های تقویتی نظیر استفاده از برنامه‌های آموزشی سیمای جمهوری اسلامی ایران، لوح‌های فشرده و نوارهای آموزشی در همه مقاطع و نیز استفاده از کتب و جزوات کمک‌درسی که در جهت تفهیم مطالب و نیز ارائه شیوه‌های یادگیری بهتر آماده شده است، تلاش کنید که از اذت تحصیلی بعدی جلوگیری نمایید و زمینه تلاش مضاعف و جدی فرزندان را با تشویق‌های مناسب در خانه فراهم کنید.

دیگری را رها کرد و فقط به سخنان او گوش داد.
۵- اطرافیان باید تلاش کنند که حتی‌الامکان ارتباط‌هایشان از لحاظ گفتاری با جوان تأیید کنند؛ نه این که روندی مخالفت‌آمیز داشته باشد.

۶- اشتباهات، ناکامی‌ها و رفتارهای سهل‌انگارهٔ جوانان را نباید عمد و بزرگ تلقی کرد. رعایت اصل تربیتی تغافل به ارتباط مطلوب یاری می‌رساند.

۷- توفیقات، کامیابی‌ها و رفتارهای ارزشمند و نقاط قوت جوان باید کانون توجه و تمرکز اطرافیان قرار گیرد.

۸- دربارهٔ علاقه‌های نوجوانان و جوانان باید با آن‌ها گفت‌وگو کرد. البته منظور، علائق اصولی، صحیح و منطقی آن‌هاست. لازمهٔ چنین روشی، رغبت شناسی جوان است.

۹- از برحرفی، سخنان تکراری و توضیحات بیش از حد باید پرهیز نمود، زیرا این گونه عوامل به ارتباط‌ها آسیب می‌رساند.

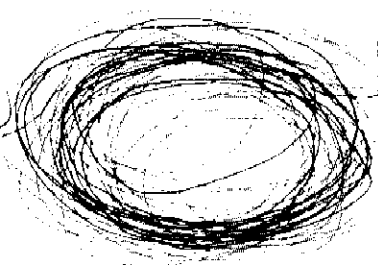
۱۰- از لوازم ارتباط مطلوب اطرافیان و جوان، درک احساسات اوست. این امر آرامش ایجاد می‌کند.

۱۱- از واکنش شدید نسبت به سخنان جوان باید خودداری کرد. زیرا گاهی هدف او این است که دیگران را به واکنش شدید وادارد. گاهی لازم است پاسخ جوان را به تأخیر انداخت.

۱۲- باید تلاش کرد تا فرصت‌هایی برای گفت‌وگوی بیشتر با جوانان فراهم آید. این امر نیاز به ابتکار، خلاقیت و موقعیت‌سنجی اطرافیان داشته، بر تفاهم موجود میان آن‌ها می‌افزاید.

۱۳- باید سعی کرد از جبهه‌گیری و مشاجره با نوجوان خودداری شود. گفت‌وگو را در جهت مصالحه هدایت کرد.

۱۴- انجام خدمتی غیرمنتظره و ناخواسته، بر ارتباط صمیمانه موجود میان اطرافیان و نوجوان می‌افزاید.

□ خدمت شما زحمت‌کشان بزرگوار مجله پیوند سلام عرض می‌کنم و امیدوارم همیشه موفق و مؤید باشید. من اهل اصفهان هستم و در حال حاضر بنا به موقعیت شغلی خود به همراه همسر و دو فرزند دانش‌آموزم در شهرستان میانه سکونت دارم. پسرم در سال اول دبیرستان و دخترم در سال اول راهنمایی مشغول به تحصیل اند. قبل از آمدن به این شهر فرزندانم همیشه و هر سال با نمرات عالی و ممتاز قبول شده‌اند، اما متأسفانه در مدت سه سال اخیر که در شهر میانه زندگی می‌کنیم فرزندانم از لحاظ درسی اذت پیدا کرده‌اند و وقتی علتش را جویا می‌شوم می‌گویند که معلمان به زبان ترکی درس می‌دهند